

תלמודו בידו

דף כז עמוד ב

- א] שופר שנסדק, או נסדק ודבקו, או שקצרו, או שגרדו, האם הוא כשר ?
- ב] נתן שופר בתוך שופר, או שהפך את השופר ותקע בו, האם יצא ?
- ג] ניקב השופר וסתמו, האם הוא כשר לתקיעה ?
- ד] לא הוציא עצם הפנימית אלא קדח נקב בתוך העצם, האם השופר כשר לתקיעה ?
- ה] תקע שופר בכור, האם העומד בתוך הכור או על שפת הכור יצא ?

- א] נסדק: לכל אורכו פסול. על פני כל רוחב הקיפו, אם נשאר ממקום הסדק ועד מקום הנחת פיו כדי להחזיק השופר בידו ויראה לכאן ולכאן, כשר. נסדק ודבקו: פסול, משום שהוא כשני שופרות. והוא הדין אם הדביק שברי שופרות. קצרו: שופר שהיה ארוך וקצרו, כשר. [הוסיף על השופר והאריכו אפילו במינו, פסול]. גרדו: גרד את עוביו מפנים או מבחוץ ונותרה רק שכבה דקה, כשר.
- ב] שופר בתוך שופר: אם שמע את קול השופר הפנימי, יצא. קול החיצוני, לא יצא. שמחיצות הפנימי מפסיקות את התקיעה. הפכו: לא יצא. כגון שהפך צדו הפנימי החוצה, הרחיב הצד הצר, או היצר צדו הרחב. שנאמר "והעברת", שיהא כדרך שאיל חי מעבירו בראשו.
- ג] חכמים: פסול, בין שסתמו במינו ובין שסתמו שלא במינו. ר' נתן א': לא נפחת רובו, וסתמו במינו, ואינו מעכב את התקיעה [שלא נשתנה קולו מכפי שהיה קודם שניקבו], כשר. ר' נתן ב': נפחת רובו, אם סתמו במינו ואינו מעכב את התקיעה, כשר. נפחת מיעוטו, אפילו סתמו שלא במינו כשר, ובלבד שאינו מעכב את התקיעה.
- ד] כשר, משום שמין במינו אינו חוצץ.
- ה] בכור: יצא. על שפת הכור: שמע קול שופר בלבד, יצא. שמע גם קול הכרה, לא יצא.